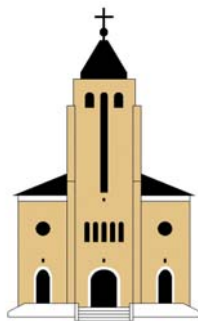

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2012/7. SZÁM • DECEMBER 2.

EGYENGESETEK...

A térkövezési munkálatokat nyomon követve felfedeztem, hogy milyen odafigyelést igényel egy földterület tereprendezése. Rendezett utat és teret kialakítani az emberek számára komoly erőfeszítést jelent. Sokrétű és szerteágazó munkafolyamatoknak lettem a szemtanúja. A teljesség igénye nélkül felsorolok néhányat: a felesleges föld kitermelése és elszállítása; a terület csapadékvíz-elvezetésének megoldása; a talaj elegygetése; az ágyazat kialakítása és feltöltése; a közetek összedöngölése és a térkövek elhelyezése. Összességében láthatjuk, hogy az anyagvilágban is milyen kihívást jelent utakat egyengetni és építeni.

Az emberi lelkekhez ösvényt törni még nagyobb feladatot jelent. A Szentírásban találkozhatunk olyan személyekkel, akik hittel és állandó éberséggel munkálkodtak ebben a szolgálatban.

Keresztelő János saját küldetését bemutatva, Izajás próféta üzenetét hívja segítségül: „Én a pusztában kiáltónak szava vagyok. Egyengessétek az Úr útját.” (Jn 1,23) Az emberi érettség egy olyan magas fokával találkozhatunk az ő személyében, ahol a fő cél a másik ember üdvössége. Személyiségjegyeit tekintve egy altruista ember jellemvonásait szemlélhetjük. Az altruizmus egyfajta segítőkészséget jelent, ahol a személyes érdekeinket és céljainkat háttérbe szorítva, képesek vagyunk a másik emberrel való törődésre. Létezik önző és önzetlen altruizmus. Az önző módon altruista ember, bár nagy vágy él benne a segítségre, mégis a támogatás folyamatában valójában a saját élethelyzeteit küzdi meg. Azért segít, hogy neki jobb legyen. Az önzetlenül altruista viszont képes arra odafigyelni, hogy ne a saját problémáit helyezze bele a másik életébe, hanem lelki erőit átengedje, és tapasztalatait megossza. Azért segít, hogy a másinak jó legyen.

Az adventi időszak lelki teret biztosít a számunkra, hogy átgondoljuk a bennünk rejtőző szándékokat. A jánosi út önzetlen altruizmusa nem könnyű, de szép szolgálat: „Egyengessétek...”

N. K.

ÍGY TELJESEDETT BE A PRÓFÉTÁK JÖVENDÖLÉSE

A próféták Isten emberei, kiválasztottak, akiknek sorsa sokszor szomorú, olykor kifejezetten nyomorúságos. Felkiáltójelek voltak ők a nép számára: kiálltak az igazságért, akár az uralkodókkal, a tekintélyekkel szemben is. Ugyanakkor vigaszt is jelentettek a népnek, szabadulást hirdettek a fogság idején, és hirdették: jönni fog majd a Messiás... – Az alábbiakban a Bibliáé lesz a szó. Ószövetségi próféciaikat (▷ *dőlt betűs*) és újszövetségi részeket (▷ *vastagon szedett*) olvashatunk a következőkben. Elgondolkozhatunk, rácsodálkozhatunk ezekre az ígéretek... – ez is adventi készülődés.

▷ *Egy hang kiált: „Készítetek utat a pusztában az Úrnak, egyengessétek Istenünk ösvényét a sivatagon át. (Iz 40, 30)*

▷ *Nézzétek, elküldöm hírnökömet, hogy elkészítse előttem az utat. Hamarosan belép szentélyébe az Úr, akit kerestek, és a szövetség angyala, aki után vágyakoztok. Lám, már jön is! – mondja a Seregek Ura. (Mal 3,1)*

▶ Ezekben a napokban Júdea pusztájában fellépett Keresztelő János, és így prédikált: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!”³ Ő az, akire Izajás próféta utal, amikor ezeket mondja: „A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!” (Mt 1-3)

▷ *De te, (Betlehem) Efrata, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett. Származása az ősidőkre, a régmúlt időkre nyúlik vissza. ²Ezért elhagyja őket az Úr, míg nem szül, akinek szülnie kell, és testvéréhez, Izrael fiaihoz vissza nem tér a maradék. (Mik 5,2)*

▶ Amikor a júdeai Betlehemben Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsök jöttek napkeletről Jeruzsálembe² és kérdezősködtek: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat.”³ Ennek hallatára Heró-

des király megriadt, s vele egész Jeruzsálem. ⁴Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. ⁵„Júda Betlehemében – válaszolták –, mert így jövendölt a próféta: ⁶Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pástora lesz.” (Mt 2, 1-6)

▷ *Ezért az Úr maga ad nektek jelet: Íme, a szűz fogan, fiút szül, és Immánuelnek nevezí el. (Iz 7, 14)*

▶ Jézus Krisztus születésének ez a története: Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, úgy találtatott, hogy gyermeket fogant a Szentlélektől. Férje, József igaz ember volt, nem akarta a nyilvánosság előtt megszégyeníteni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el. Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr angyala, és így szólt hozzá: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.” Ezek azért történtek, hogy beteljesedjék, amit az Úr a próféta szavával mondott: Íme a szűz fogan és fiat szül, Emmánuel lesz a neve. (Mt 1, 18-25)

DECEMBER

December hagyományos magyar neve **Karácsony hava**. A hónap jeles szentje **Boldog Sebestyén** esztergomi érsek.

Az életéről így ír Hevenesi Gábor a XVII. században: „Sebestyén Asztrik társa volt, mind a szerzetben, mind a katolikus hit Magyarországon végzett elterjesztésében. Szent Márton monostorának volt szerzetese, amelyet Szent István király a minap emelet Pannónia hegyen annak a győzelemnek az emlékére, amelyet a pogányokon aratott Márton segítségével. Erényben és istenfélelemben annyira előrehaladt, hogy mikor a szent és apostoli király, aki minden igyekezetével azon volt, hogy országában megerősítse a katolikus hitet, két érsekséget és tíz püspökséget létesített bőkezűen ellátva azokat s ezért az Apostoli Szék különös kegyéből örökös jogot nyert, hogy ezek élére főpapokat állíthasson, Sebestyént, mint életszentségben, valamint tudományban kiváló férfit a monostorból a nyilvánosság fényébe emelte és Krisztus ezredik évében kinevezte az esztergomi egyházmegye első érsekévé.

Sebestyén e tisztségben igen csiszolt modorának szelidségével, hatalmas műveltségével, legfőképpen azonban rendkívüli erkölcsösségével mindenkinek kedvelt embere lett, mindenek előtt a királynak, aki nemcsak bevonta tanácskozásaiba, hanem számos hasznos rendelkezést hozott vele egyetértésben, hogy az országban gyarapítsa a vallásosságot. István előtt ugyanis, aki részrehajlás nélkül válogatta ki az embereit, kedvesebbek voltak az istenfélőbbek, különösen szeretettel kereste azokat, akikről úgy

hitte, hogy az Isten előtt is a legkedvesebbek.

Sebestyén miközben a reá bízott egyház javai felett hozzáértő módon örködött, rendkívüli alkalmat kapott, hogy a türelem erényét gyakorolja: elvesztette mindkét szemé világát. Isten akaratának rendelkezését kiegyensúlyozott lélekkel fogadta. Nehogy Krisztus újdón nyája a pásztor szeméit nélkülözve letévedjen az igazság útjáról, lemondott az érsekségről és azt a pápa jóváhagyásával Asztrikra bízta, inkább választva a tisztség nélküli magánéletet, mintsem azt, hogy ő a tisztséget megtartván, nép nélkül maradjon a pásztor. Három esztendő múlva azonban visszanyerte látását és a király parancsára újra elfoglalta érseki széket és szentül kormányozta nyáját haláláig, amely 1007-ben december 30-án érte utol.

Forrásmű: HEVENESI, G., Régi magyar szentiség, Nagyszombat 1692. **K. E.**

■ Tájékoztatjuk a kedves testvéreket, hogy az **egyházközségi hozzájárulást**, régi nevén egyházi adót, az év végéhez közeledve a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni. Aki sárga csekken szeretné feladni, a megjegyzés rovatban tüntesse fel, hogy az összeget egyházközségi hozzájárulásnak szánja.

■ Akik újonnan szeretnének a jövő évre előfizetni az **Új Emberre**, **Keresztény életre** vagy az **Adoremusra**, jelentkezzenek a sekrestyében!

KISIFIS LELKIGYAKORLAT

Bajót, 2012. október 22–24.

Bajóton voltunk a kisifikkal október 22-én. Én már voltam itt, de sokaknak új volt a hely.

Rengeteg olyan program volt mellyel közelebb kerülhettünk egymáshoz a többi plébánia ifjúságával. Első napon (inkább este, mert akkor érkezünk meg) beosztották a csoportokat, és mindenki bemutatkozott. Voltak, akiket már ismertem, de voltak újjak is. Az atyák szerveztek játékokat, ami alapján könnyebben összeismerkedhettünk.

A második napon volt idő játékokra is a túra mellett. Valahol az erdőben megálltunk számháborúzni. A séta közben voltak csokiszerező kérdések is. Később be kellett állnunk születési időrendbe, beosztottak minket párba és akkor csak azzal a társunkkal lehetett beszélgetni, amit úgy oldottak meg, hogy 20 méterenként indítottak el egy párt, így kettesével folytattuk túránkat. A túra végállomásán miséztünk (ahol én gitároztam), majd hazamentünk, és megnéztük *A Nap utcai fiúk* című filmet, amely egy csapat fiúról szól, akik részt

vesznek az 1956. október 23-i forradalomban. Bemutatja, hogy milyen volt az életük abban az időben.

A méta sajnos elmaradt, de így is nagyon jól éreztük magunkat. Volt lehetőség focizásra és kosárlabdázásra is, voltak feladatok, amelyeket az egyes csoportokon belül kellett megoldani. Például volt egy olyan feladat, hogy mindenki kapott egy kérdést és egy személyt, hogy kinek kell feltenni azt. Persze úgy, hogy az illető ne jöjjön rá. Ez nem is volt olyan könnyű, mint amilyeneknek először hittük.

Egybevéve, mindenki nagyon élvezte a hétvégét.

M. Á.

LELKIGYAKORLAT ÉS SZOCIÁLIS MUNKA IPOLYTÖLGYESÉN

*a fogyatékosokkal foglalkozó
Szent Erzsébet Otthonban*

Hét sporttáskával és jó adag izgalommal felszerelkezett tinédzser követte Károly atyát az ipolytölgyesi Szent Erzsébet Otthon folyosóján. Ez bőven elég ok volt arra, hogy néhány lakó érdeklődve élénk siessen, boldogan üdvözölje Károly atyát, megmutogassa neki izmait, majd kíváncsian felénk fordulva minket is barátságos hátba veregetésben vagy kézfogásban, esetleg (Ferkó esetében) kézcsókban részesítsen.

Én kissé megszeppenve lépkedtem Karezs atya mögött, aki otthonosan mozgott az intézmény labirintusában és a lakók között is. Gyorsan elfoglaltuk szobáinkat, majd egy kiadós ebédet követően kis csapatunk elvonnult Enikővel (az intézmény szakmai igaz-

gatójával), hogy megbeszéljük az elkövetkező két nap programját.

Enikő először az intézmény múltjáról, majd felépítéséről beszélt, hogyan vannak a lakók az enyhén sérültektől kezdve a szinte teljesen magatehetetlenekig öt csoportba osztva (fehér, kék, sárga, zöld pavilon és lakócsoportok).

Ezután körbevezetett minket majdnem minden részben: megfigyelhettük a gondozók munkáját, megismertük a lakók napi rendjét s a nehézségeket is, mellyel az intézmény kellő támogatás hiányában küzd.

Hétfőn még megnéztük a Foglalkoztatót, ahol az itteniek kézműveskednek mindenfelét, s ezáltal is fejlődnek.

Másnap délelőtt következett tényleges önkéntes munkánk: két órát töltöttünk – választás szerint – a Foglalkoztatóban, a sárga pavilonban vagy a kertben. Így három kreatív hölgy az agyagozásnál segített, egy vállalkozó szellemű fiú és egy szintén vállalkozó szellemű lány a sárga pavilonban beszélgetett az ottani lakókkal, a megmaradt, jó fizikai kondícióban lévő fiú és lány pedig Pista bácsinak segített bokrokat

ültetni a kertben. Ez a két óra szerencsére mindenkinek jól sikerült, bár voltak kezdeti nehézségek, mindenki pozitív élményekkel, nem pedig kiborulva tért vissza a délelőtti foglalkozásról.

Tizenegy órakor szentmise volt, melyen a lakókkal és gondozókkal közösen vettünk részt. Jó volt látni, hogy próbáltak bekapcsolódni a misébe, a könyörgéseknél sokan fogalmaztak meg egy-egy kérést.

Délután Szüreti bált rendeztek, amire mi is hivatalosak voltunk. Két hölgyet egyből elragadtak társaságunkból, s egyik úriemberünk is beállt a táncolók közé. Ám végül idő előtt eljöttünk a mulatságról, nem igazán tudtunk feloldódni, a terem szélén való ácsorgást meg kínosnak éreztük.

Aznap este beautóztunk Vámosmikolára, és egy-egy pizza és némi üdítő kíséretében megbeszéltük az elmúlt két nap élményeit, meg egyáltalán, hogy kivel mi történt az elmúlt időszakban, vitatkoztunk izlésről, egyszóval: nagyon jól éreztük magunkat. Olyannyira, hogy este még a játszótérre is kimentünk, beszélgetni, bohóckodni, hintázni. ▶

► Szerda délelőtt még ellátogattunk Nagy-börzsönybe, ahol megnéztük az összes templomot, amit lehetett, volt ahol a templomtoronyba is felmehettünk. Ezen kívül megtekintettük a lekvár manufaktúrát, ami nagyon érdekes és ízletes lezárása volt extrém ízeivel együttlétünknek. Egy kis ízelítő: kóstoltunk fehérrumos gesztenyelekvárt, chilis cseresznyét, csokis körtét, mentás görögdinnyét és így tovább...

N. E.

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS MINITÁBOR

Kismaros, 2012. november 16–18.

Az őszi minitábor után beszélgettem néhány hittanossal. Kérdésekre szinte alig volt szükség, csak úgy dőlt belőlük a sokélmény... Beszélgetőtársaim voltak: Knáb András (**A**), Knáb István (**I**), Kollányi Kata (**K**), Viola Nóra (**N**), Kraus Csanád (**CS**)

● *Mire emlékeztek vissza legszívesebben a minitábor három napjából?*

A: Nekem legjobban a „pizsamás mise” tetszett. Szombaton, fürdés, fogmosás után volt.

K: Kicsit álmosak is voltunk, de nagyon szép volt, ahogyan szinte csak a gyertyák világítottak.

N: Vicces volt, hogy a táborban elhangzó kérdésekre adott helyes válaszokkal most nem babot gyűjtöttünk, hanem legőelemeket, amikből aztán a végén építeni kellett valamit. Volt olyan csoport, amelyik kis kápolnát épített, egy másik hajót, a harmadik pedig egy oltárt Mahi atyával ☺, fekete legóból volt a feje...

CS: Az is jó volt, amikor kisvonattal Királyrétről jöttünk haza: már sötét volt, a mi kocsinkban nem volt villany, hanem hangulatos sötétben vonatoztunk a fák között. Viszont jó meleg volt, mert a kalauz még az odaúton befűtött, így aztán kicsit sem fáztunk.

A: Az is vicces volt, hogy a királyréti kirándulás után nem tudtunk bemenni az ajtón. Az ifik egy nagyon jó játékkal szórakoztattak minket: gumira szerelt madzagokat fogva kellett műanyag poharából várat építeni, anélkül hogy megfoghattuk volna a poharakat...

● *MeséljeteK valamit a csoportokról is!*

I: A megérkezés után egy játékkal sorsoltak minket csoportokba. Minden csoportnak ifivezetői voltak. A csoportok meg hajókról kapták az elnevezésüket.

K: Még soha nem voltam a bátyám csapatában, és nagyon örültem, hogy most a Gergőhöz kerültem, és a Levi is nagyon vicces volt.

N: Én is gitározom, és Gabinak megmutattam azt a darabot, amivel a pénteki koncertre készülök. Az meg külön jó volt, hogy a Gergő gitárral ébresztett minket, sőt még kérni is lehetett tőle dalt.

CS: Eddig még egy táborban sem beszél-

gettem ennyit az ifikkel, mint most, és ez jó volt.

K: Ferkó most volt velünk először, és kiderült, hogy nagyon jó poénjai vannak. Sokat nevtünk vele.

N: Nekem nagyon tetszett, hogy egy farkas-bárányhoz hasonló játékkal sorsoltak minket ki a csoportokba. Később aztán igazi farkas-bárányt is játszottunk. Izgalmas volt, mert báránként nem tudtam, hogy miért forgatnak, és azt sem tudtam, hogy merre kellene mennem, hogy ne essek a farkas fogságába.

K: Amikor meg farkas voltam, nagyon meg kellett küzdeni egy-egy emberért. *(Ennél a játéknál a bárányok becsukják a szemü-*

ket, a farkasok és a pásztorok pedig magukhoz – az akolba, illetve a verembe – akarják terelni őket. A szerk.)

● **Milyen lelki programok voltak a táborban?**

N: Hit-hajót készítettünk, csoportonként egyet. A mi hajónkba még kápolna is került.

K: Az elején meg ott volt a kereszt, az vezette a hajót.

CS: A miénknek a hit volt a mentőcsónakja, és nagyon sok ember utazott rajta mindenfél országból, Mahi atya is ott volt. ☺

A: A mi hajónk érdekessége az volt, hogy annak ellenére fenn tudott maradni, hogy lék volt az alján.

(Ezeket a hajókat lehetett látni a templomban. A szerk.)

● **Van-e még valami, amit szívesen elmondanátok a táborról?**

K: Mindig csupa olyan ételek vannak, amiket szeretnek a gyerekek: tejberizs, makaróni, borsóleves...

N: Én szerettem reggelit készíteni. Szívesen kenek kenyeret, és volt nutellás kenyér is.

K: Jó lenne tovább maradni ezeken a helyeken, még annyi mindent tudnánk csinálni...

KARITÁSZ-ZARÁNDOKLAT SÁROSPATAKRA

2012. november 17.

SZENT ERZSÉBET HALÁLÁNAK EMLÉKNAPJA A VILÁG- EGYHÁZBAN

Lelki napot tartott az Esztergom-Budapesti Főegyházmege Szent Erzsébet Karitás Központja Sárospatakon. Szombaton kora reggel indultunk

A Visszatekintőt
a 10. oldalon
folytatjuk

Ének: Várj és ne félj, az Úr jön már,
várj és ne félj, hű szívvel várj!

27. zsoltár, 1-3, 6-9

Fohászkodás és hálaadás

Téged hívlak, Uram, *

Istenem, ne fordulj el tőlem szóltan!

Mert ha némán elfordulsz tőlem, *
olyan leszek, mint azok, akik sírba szálltak.

Hallgasd meg könyörgő szavamat, amikor
hozzád kiáltok, *

kezemet szent templomod felé tárom.

Ne végy egy sorba a bűnösökkel *

és a gonosztevőkkel,

akik társaikkal békésen beszélnek, *

de rosszat forralnak szívükben.

Áldott legyen az Úr, †

aki meghallgatja könyörgésem szavát; *
erőm az Úr és védőpajzsom!

Szívem benne bízott, és ő megsegített, †

örvendezik a szívem, *

énekemmel adok hálát neki.

Népének erőssége az Úr, *

Fölkentjének szabadulása és menedéke.

Szabadítsd meg, Uram, néped, †

áldd meg a te örökséged, *

légy pásztora, és te vezesd mindörökké!

Ének: Jó az Úrban bizakodni, jó az Úr,

Remélj és bízz benne, jó az Úr!

Olvasmány az 1. hétre (Iz 11, 1-9):

¹Vessző kél majd Izáj törzsökéből, hajtás sarjad gyökeréből. ²Az Úr lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és az értelem lelke; a tanács és az erősség lelke; a tudás és az Úr félelmének lelke, ³s az Úr félelmében telik öröme. Nem aszerint ítéel majd, amit a szem lát, s nem aszerint ítéelkezik, amit a fül hall, ⁴hanem igazságot szolgáltat az alacsony sorúaknak, és méltányos ítéletet hoz a föld szegényeinek. Szája vesszejével megveri az erősza-

ADVENTI KI

IMA AZ ADVENTI

Hagyományainkhoz híven idei számunkban is közlünk egy lehetséges imarendet arra az alkalomra, amikor az adventi koszorú körül összegyűlünk. Az imarend a taizéi imaórák nyomán készült, annak kicsit rövidített és egyszerűsített változata.

kost, s ajka leheletével megöli a gonoszt. ⁵Az igazságosság lesz derekán az öv, s a húség csípőjén a kötő. ⁶Akkor majd együtt lakik a farkas a béránnal, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán, egy kis gyerek is elterelgetheti őket. ⁷Barátságban él a tehén a medvével, a kicsinyeik is együtt pihennek; és szalmát eszik az oroslán, akárcsak az ökör. ⁸A csecsemő nyugodtan játszhadozhat a viperafészeknél, s az áspiskígyó üregébe is bedughatja a kezét az anyatejtől elválasztott kisgyerek. ⁹Sehol nem ártanak, s nem pusztítanak az én szent hegyemen. Mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével, mint ahogy betöltik a vizek a tengert.

Olvasmány a 2. hétre (Iz 40, 1-5):

„Vigasztaljátok meg népemet, vigasztaljátok meg!” – ezt mondja Istenetek. „Szóljatok Jeruzsálem szívéhez és kiáltásotok oda neki: Véget ért szolgálásának ideje, bocsánatot nyert a gonoszsága, hiszen kétszeresen sújtotta az Úr keze minden bűnéért.” Egy hang kiált: „Készítsetek utat a pusztában az Úrnak, egyengessétek Istenünk ösvényét a sivatagon át. Minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el. Ami egyetlen, váljék egyenessé, a hegyek

KOSZORÚ KÖRÜL

Az olvasmányok hetente változnak, az imarend többi része változatlan. Az énekek a taizéi énekek közül valók, általában 3–5-ször érdemes elénekelni őket, segítenek abban, hogy szívünk megnyíljon, és Isten felé forduljon.

ormai legyenek olyanok, akár a völgy. Akkor megnyilvánul majd az Úr dicsősége, és minden ember látni fogja. Igen, az Úr szája mondta ezt így.”

Olvasmány a 3. hétre (Fil 4, 4–7):

⁴Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete. ⁵Méltányosságokat ismerje meg mindenki! Az Úr közel van. ⁶Ne aggódjatok semmi miatt, hanem minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjesszétek kéréseteket az Úr elé, hálaadástokkal együtt. ⁷Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.

Olvasmány a 4. hétre (1Tessz 5, 16–24):

¹⁶Legyetek derűsek. ¹⁷Imádkozzatok szüntelenül. ¹⁸Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban. ¹⁹Ne oltsátok ki a Lelket, ²⁰s a prófétai beszédet ne vessétek meg. ²¹Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg. ²²Mindenféle rossztól óvakodjatok. ²³A békesség Istene szenteljen meg benneteket, hogy tökéletesek legyetek. Őrizze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteléig.

²⁴Aki meghívott benneteket, az hűséges, és végbe is viszi.

Ének: *Te vagy a fény a szívemben Jézus, add, hogy ne szólhasson bennem a sötét, Te vagy fény a szívemben Jézus, Krisztus, jöjj, te vezess utamon.*

Fohászok

Előimádkozó: Ujjongó örömmel várjuk mindnyájan Krisztust és hívjuk:

Közösen: *Jöjj el, Urunk, ne késlekedj!*

Örömmel várjuk érkezésedet

– jöjj el, Urunk Jézus.

Jöjj el, Urunk, ne késlekedj!

Te, aki az idő kezdete előtt létezel

– jöjj el, hogy az üdvösség útján járjunk földi életünk idején.

Jöjj el, Urunk, ne késlekedj!

Te teremtetted a világot és mindent, ami benne él – jöjj el, és mentsd meg kezed alkotását!

Jöjj el, Urunk, ne késlekedj!

Te nem vetted meg a halandó természetünket – jöjj el, és ragadj ki minket a halál hatálmából!

Jöjj el, Urunk, ne késlekedj!

Te azért jöttél, hogy minél teljesebb életünk legyen – jöjj, és ajándékozd nekünk örök életedet!

Jöjj el, Urunk, ne késlekedj!

Te minden embert egyesíteni akartál, hogy eljusson országodba – jöjj el, és gyűjtsd egybe azokat, akik látni szeretnék arcodat!

Jöjj el, Urunk, ne késlekedj!

Ima: Mi Atyánk...

Ének: *A fényem, Jézus te vagy, ó, jöjj és ragyog be az éjem.*

Ó, jöjj, ó, jöjj és ragyog be az éjem.

a Kispesti Főplébánia elől. A Szent István Király Plébániát négyen képviseltük ezen a zarándoklaton. A hosszú úton zsolozsmáztunk, imádkoztunk, énekeltünk Szent Erzsébethez és elmondtuk a Magyar Szentek litániáját.

Rozika, a kispesti karitás vezetője rövid történeteket, meséket mondott.

Megérkezésünkkor a sárospataki bazilikában a Szent Erzsébet-ház munkatársa előadást tartott Árpád-házi Szent Erzsébet életéről, Istenhez fűződő kapcsolatáról, te-

vékenységéről. Erzsébet határtalan szent, nemcsak saját határait lépte át. Négyévesen került el Magyarországról. 14 évesen férjhez ment Lajos őrgórhoz. Szerelmi házasság volt az övék. Lajos mindenben támogatta. Erzsébet segítette a szegényeket, nem csak alamizsnával, hanem munkával is. Ispotályt épített, ahol nemcsak a betegek, hanem az idősek is menedéket találtak. A szenvedő emberben Jézust látta. Imádságos életével, Istenhez fűződő kapcsolatával elsősorban számunkra, karitás munkatársak számára mutat példát.

11 órától a Bazilikában, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Karitás csoportjainak volt a zarándokmiséje. A szentmisét bemutatta és a szentbeszédet mondta

Cserháti Ferenc, a nyugati szórvány magyarság püspöke. Beszédében elsősorban az új evangelizációról beszélt. Mindannyiunk missziós feladatáról, ezen belül a karitás munkatársak missziójának fontosságáról szólt. Beszélt arról, hogy a karitás nem egyesület, hanem több, Jézus munkatársai vagyunk.

A mise után még sétáltunk a várudvarban, megnéztük a kiállítást a Szent Erzsébet házban. A Szent Erzsébet litánia után indultunk vissza. A buszon derült ki, hogy meglepetés vár minket, kitérőt tettünk Tolcsvára a görög katolikus templomba. Pál Miklós atya beszélt a görög katolikus templomok felépítéséről. Az előtér a megtisztulás, a bűnbánat helye, a hajó és a szentély közötti kapuról részletesebben szólt. Bemutatta a kapu felépítését, mesélt az ikonosztázok jelentéséről. A díszes nagy kapun csak felszentelt személy léphet a szentélybe. Ugyanakkor a kaput átvitt értelemben is használjuk, átvezet bennünket az örök életbe. A végén bemutatta saját magát és a falut is. Derűs, jó kedélyű embert ismertünk meg személyében.

Egy kis borkóstoló után indultunk haza. Fáradtan, de lelkiekben feltöltődve érkezünk meg.

N. J. G. és T. M.

ERZSÉBET NAPI KENYÉR

Immár többéves hagyomány templomunkban, hogy Szent Erzsébet ünnepén az önzetlen adakozás szentjére úgy is emlékezünk, hogy kenyeret osztunk meg egymás között. Szép jelenetek alakulnak a templomkapu előtt, amikor a testvérek egymásnak adják a vekniket, hogy törjenek belőle. A minitábor miatt kicsit sajnáltam is, hogy idén nem leszek itt ezen a sajátos „kenyértörésen”. A hétfői hittanon egyszercsak va-

laki kis fehér szalvétába csomagolt kenyeret adott nekem: „ezt neked hoztam, a tegnapi Szent Erzsébet-kenyérből tettem félre...” ☺ Köszönöm...

FÉRFIKÖRI KIRÁNDULÁS

Esztergom, 2012. november 23-24.

Valószínűleg a hagyományok ápolása iránti elkötelezettségünk legalább annyira erősen izzott bennünk, mint a Chuck Norrist megszegényítő keménységünk, mikor szeptemberben úgy döntöttünk: meg tudjuk csinálni a novemberi kirándulást megint, ahogy tavaly is tettük. Peti testvérünk jelezte ugyan, hogy az idő – a helyi éghajlat sajátosságait tekintve – novemberben hűvösre fordulhat, és ugye nem szeretnénk megint, hogy a közös szabadtéri fotó után mindenkit – mint egy jégtömböt – targoncával kelljen melegedőbe tolni. Ez kérem, gond lehet. Összevont szemöldökök és csikorgó fogaskerek a fejekben. Végül plusz szvetterek bevonásával vállalhatóan ítéltük a kockázatot. No, de hova menjünk? Valami másik szőlőle vidéket azért ismerjünk meg, ha már felkerekedünk. Kivételesen ebben egyetértettünk. Felmerült Villány és Tihany is, de végül a közelség miatt a neszélyi borvidék, és Esztergom mellett voksoltunk. Aztán, hogy én odajártam gimnáziumba, meg mi lenne, ha a bencések után most a ferencesek jönnének a sorban, egyszer csak azon vettem észre magam, hogy szervezem a kirándulást a Frankába. Kedvenc tanárommal, Vilmos atyával levelezek, telefonálok, mik a lehetőségek, szállás, kaja, borkóstoló, Franka-nézés ügyében. Vilmos atya, maximális segítőkészséggel, és a maga lezserségével végül azt mondta: gyertek, aztán úgy is mindent meg tudunk majd oldani!

Nos, mi meg mentünk.

Pénteken délután indultunk meló után. Tízen vágtunk neki, két autóval. Nálam Béla, majd Péter és Gábor, végül Attila huppant az ülésre. Gyuri hozta két Józsit, Palkót és Kareszt. *Ilyenkor jó az új nullás, aztán csak átmenni a hegyeken* – ajánlották korábban többen. Ja. Jó, hogy volt nálunk GPS, mert közülünk még senki sem ment erre. Már sötét volt, aztán a hegyen hirtelen brutál köd lett, néhány métert lehetett látni csak. A beszélgetések is hamar elmaradtak – neveltünk is ezen –, mert mindenki fúrta tekintetével a ködöt, hogy lássuk, merre kanyarog az út.

Aztán utolértünk egy kocsisort, és végig azok után kacsáztunk. Gyuriék lemaradtak egy negyedórával, mert kicsit később indultak, pont akkor hívtak, amikor beértünk Egomba.

– Merre vagytok?

– Már a városban.

– Volt köd nektek is?

– NEM! Milyen köd?

Kis csend, a vonal másik végén, aztán nevetés. Jól van – gondoltam magamban –, az alap fordulatszám rendben.

Az iskola zárt, nagy, teli kapujához kanyarodtam, kiszálltam, mondtam a kapu-telefonba, ki vagyok, Vilmos atya vendége stb. – az önműködő kapu azonnal kinyílt. A többiek nevettek, olyan, mint egy börtön! ▶

► Tényleg olyan, ezt eddig nem is néztem. Fura, nekem még huszonöt év után is kicsit olyféle érzés, mintha hazajönnék. Alighogy kiszállunk az udvaron, érkezik Vilmos. Vidám, mint mindig. Köszönés, bemutatkozás. – No, mit tegyünk, amíg megjönnek a többiek? – Gyertek, addig megmutatom itt a Béke Szigetét! – így Vilmos atya. Két percen belül egy pincében találtuk magunkat, császárkörte pálinkával a kezünkben, körülöttünk fém boroshordók. Itt tényleg nyugi van, térerő sincs. Ííí..., jut eszünkbe, a többiek, hogy találnak akkor majd ide le? Az aggodás persze összesen egy másodpercig tartott, végül is ez férfikör, itt a dolgokat meg kell oldani... No, így is történt, csak az

szatuk nincs, a borokat veszik, de jól válogatnak, jó forrásokból. Beszélgetés, Vilmos mesél, vicces dolgok, jó előadásban, közvetlen, derűs hangulat.

Felmegyünk a kollégium második emeletére, elfoglaljuk a szállásunkat a betegszobákban, ahol most természetesen nem voltak betegek. Ledobtuk a holminkat a választott ágyunkhoz, és a folyosó másik oldalán lévő diákkápolnában gyülekeztünk. A falakon Asztrik atya freskóinak másolatai. Gyuri fényképez kitaratóan. Nekem a régi jó hangulatok, érzések újra. Magunk vagyunk, csendesedés. Vilmos és Karesz együtt miséznek, együtt vagyunk.

(A beszámoló a következő Mustármagban folytatjuk!)

B. Sz.

a negyedóra telt el, és már hallottuk a többiek hangját: megtalálták. Újra ismerkedés, poharak koccannak. Többször is. Beszéd a borokról, miféleké. Kóstolás. Jófélék. Borá-

ANGYALI HANGOK

2012. november 25.

November 25-én délután ismét koncert volt a templomunkban. Az *Angyali hangok* kórusa énekelt nekünk.

Akik eljöttek a koncertre, ismét nem bánták meg, lelkileg gazdagodva térhettek haza. A felcsendülő dallamokon kívül az ragadja magával a közönséget, amekkora lelkesedéssel teszi a dolgát kicsi és nagy ebben a zenei műhelyben. Különösen jó ötlet (ha emlékeim nem csalnak, akkor újítás) volt, hogy a gyerekek hangszeres tudásukat is megmutathatták. Jó látni, ahogy testben-lélekbenszellemiekben növekszenek előttünk.

A koncert egyben jótékonyági is volt: a felajánlott összeggel a térkövezés költségeihez járulhattak hozzá a hívek.

VENDÉGSÉGBEN AZ ASSZONYKÖR

2012. november 28. – vendéglátónk:
Ágoston-Papp Mónika keramikus művész

Az asszonykör novemberben egy szívet-lelket melengető látogatáson vett részt. Ágoston-Papp Mónika keramikus az otthonába invitált bennünket, hogy közelebről megismerhessük alkotásait, és meséljen nekünk mesterségéről. Belépve a tágas nappaliba megragadtott bennünket a bibliai témájú kispasztikák látványa. Különleges szépség, békesség, a hit ereje sugárzott róluk. A színek és formák harmóniája... Hosszasan

néztük őket. Teázgatás közben Mónika mesélt a kezdetekről, indíttatásáról, mestersége nehézségeiről és örömeiről. Kérdésünk akadt bőven. Pl. mi a különbség a porcelán és az agyag között? Mi a máz, és mitől lesz repedezett? Mi történik a megbízás után, hogyan formálódik a képzetben a mű?

Hálás szívvel köszönjük, hogy Móni beengedett minket otthonába, és igaz szeretettel beszélt nekünk életéről, férjével való közös munkálkodásairól. Köszönünk az egész családnak, hogy vendégeik lehettünk

Mónika munkáival találkozhatunk az adventi vásár idején is december 9-én és 16-án. S aki kedvet érez magában, Mónika segítségével és irányításával maga is próbára teheti kezűességét, fantáziáját. ■

CSALÁDFRISÍTŐ 2012/2013

Ösztől újra indult a családfrisítő. Az alábbiakban ennek a ciklusnak a programját olvassátok. Az estékhez szabadon lehet – házaspárként – csatlakozni:

Időpont (péntek)	házaspár	téma
2012. december 7.	Perei Nóra és Gábor	Szexualitás
2013. január 4.	Lőw Helga és Péter	Bizalom
2013. február 1.	Fleischer Andrea és Zoli	Vita a családban
2013. március 9.	zarándoklat Óbudavárra	<i>Lásd lent a részletes hirdetést!</i>
2013. április 12.	Pécsi Rita és Zoli	Mitől működik a nevelés?
2013. május 3.	Oláh Éva és István	Ünnepek- ünneplés
2013. június 7.	Komáromi Mari és Feri	Hűség
2013. január 25.	<i>Bíró László püspök atya</i>	

Házaspárok zarándoklata Óbudavárra

2013. március 9-én zarándoklatot szervezünk Óbudavárra a Házaspárok útja helyszínére a plébánia családjai számára. A Házaspárok útja a Zánka és Nagyvázsöny közötti út mellett fekvő településen található. Maga az út a kápolnától indul és ide visszavezető másfél km hosszú erdőn-mezőn vezető ösvény, mely tizenöt állomást érint. Az egyes állomások a házasság fontos eseményeit, feladatait, nehézségeit és korszakait jelentik meg. A rajtuk látható, Oszvári Imri grafikusművésznő által festett képek, a szentírási idézetek, feladatok ösztönzést adnak arra, hogy a párok életük egyes mérföldkövein elgondolkodjanak és beszélgessenek egymással.

Szeretnénk a zarándokút lelki mélységét azzal is megadni, hogy a résztvevő családok egyenként készülnek föl előre egy-egy stációra és segítik a többieket a helyszínen az elmélyülésben.

A tizenöt állomás a következő: **1.** Egymásra találtunk egy életre szólóan ♦ **2.** Az otthonunk a mi birodalmunk ♦ **3.** Életet adunk – életet kapunk ♦ **4.** A szeretet fájhat ♦ **5.** A nehézségek által növekszünk ♦ **6.** Erős gyermekeket nevelünk ♦ **7.** Az emberélet útjának felén ♦ **8.** Másokkal együtt erősebbek vagyunk ♦ **9.** Küldetésünk van ♦ **10.** Húek maradunk ♦ **11.** Elengedjük gyermekeinket ♦ **12.** Együtt időseinkkel ♦ **13.** Megöregszünk – aratunk ♦ **14.** Mindennek értelme van ♦ **15.** Hálát adunk.

Jelentkezés sorrendjében lehet választani egy-egy stációt. A stációkra és a zarándoklatra a következő e-mail címen lehet jelentkezni: bodomarci@gmail.com. A zarándoklat keretében lehetőség van egy ebéd közös elfogyasztására, a gyermekek számára játékra és az Óbudavári szentélyben egy közös misére is terveink szerint.

NAGYMAMÁM LUCA BÚZÁJA

Amióta az eszemet tudom, minden évben ott virított a karácsonyfa alatt nagymamáméknál a Luca napján vetett búza. A hagyomány szerint, ha szép sűrűn kikel és erős szárat növeszt, akkor a következő évben jó lesz a termés. Ezért aztán nagyon gondosan bevitték a földet már jó előre a meleg lakásba, és amikor átmelegedett, meghintették a gabonával. Ka-

rácsonyra igazi üde zöld folt volt a fa alatt. Ez a szokás a mai napig él a családkunkban. Általában húsz kis tálcába vetünk búzát, és ezzel a kis aprósággal köszöntjük a szomszédainkat, barátainkat karácsony táján. Remélem, hogy az unokáinknak is eszébe fog majd jutni Luca napján a nagymama Luca búzája.

K. L. M.

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Polovics Jánosné (Jádi Mária)**

születési év: 1938

temetés ideje: 2012. október 25.

† **Tuskó Károlyné (Majzik Amália)**

születési év: 1925

temetés ideje: 2012. október 29.

† **Kasza Gyuláné (Szűcs Matilda)**

születési év: 1928

temetés ideje: 2012. november 7.

† **Schreiner István**

születési év: 1931

temetés ideje: 2012. november 9.

† **Pálszabó Mihályné**

(**Katona Klára**)

születési év: 1934

temetés ideje: 2012. november 9.

† **Svirk Gábor**

születési év: 1945

temetés ideje: 2012. november 10.

† **Futó Antalné**

(**Dávid Irma Piroska**)

születési év: 1927

temetés ideje: 2012. november 10.

† **Szász Ádám Csaba**

születési év: 1948

temetés ideje: 2012. november 16.

† **Harmath Ilona**

születési év: 1920

temetés ideje: 2012. november 16.

KERESZTELŐK

⇒ **Köröshegyi Csaba István**

születési dátum: 2011. december 20.

keresztelés ideje: 2012. október 28.

HIRDETÉSEINK

ADVENT 2012:

A **roraté szentmisét** az előző évekhez hasonlóan hétköznapokon reggel 6 órakor tartjuk. Advent hétköznapjain nem lesznek esti szentmisék.

Taizéi imaórával egybekötött gyertyagyújtást tartunk templomunkban az adventi szombatokon 19 órától (december 8., 15. és 22.) Szeretettel várunk mindenkit erre a csöndes esti imára.

Plébániai lelkinapot tartunk december 8-án 14 órától. A karácsonyra való felkészülésünket *Szűcs Balázs* atya fogja vezetni. A délután folyamán közös és egyéni elmélkedések lesznek. Este 6 órakor szentmise lesz, utána pedig taizéi imaóra. Az imaóra alatt gónási lehetőség lesz a templomban.

Adventi vásár lesz ismét advent 2. és 3. vasárnapján a ½10 órai szentmise után. A vásáron kézműves termékeket, kézimunkákat, könyveket és egyéb kedves ajándékokat vásárolhatunk. A vásár teljes bevételét a plébániai karitász kapja meg, és abból a közösségünkhöz tartozók, illetve a plébániánk területén lakó rászorulóok számára készít karácsonyi ajándékot.

A **pásztorjáték** december 24-én 16 órától lesz templomunkban.

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **december 13. csütörtök:** a Fatimai Szűzanya emléknapja a a kerületünkben. Az imádság a mi templomunkban lesz ez alkalommal. Reggel 6 órakor a kezdődik a rorate szentmise Szűz Mária tiszteletére, mise után pedig közös imádkozzuk a rózsafüzért;

■ **december 17. hétfő:** az egyházmegyei szentségimádási nap a mi templomunkban lesz. Reggel a szentmise utánról lehet imádkozni az Eukarisztia előtt este 6 óráig;

■ **december 23. vasárnap:** a ½10-es szentmisen nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;

■ **december 24. hétfő:** 24 órás szentségimádás.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

■ **december 7. péntek:** az asszonykör teázós, vásározós sétát tart a Vörösmarty téri adventi vásárban. Találkozás 17.20-kor a szemeretelepi vonatállomáson (a vonat 17.29 órakor indul);

■ **december 8. szombat:** 9 órától falevel-ge-reblyezés a templomkertben és környékén;

■ **december 14. péntek:** 20 órakor irodalmi kör lesz a plébánián;

■ **december 16. vasárnap:** 16 órakor a Rózsa-fűzér Társulat találkozója a plébánián;

■ **december 18. kedd:** 19 órától Férfikör;

■ **december 19. szerda:** 16 órától nyugdíjas-klub a plébánián.

ELŐRE-LÁTÓ!

CSALÁDI TÁBOR ÉS LELKI-GYAKORLAT

Szerződéskötés alatt áll egy nyertes pályázatunk, melynek keretében a március 15-éhez kapcsolódó hétvégén, **2013. március 14-17.** között Nemesnádudvaron töltünk néhány napot. A tábor programja az időszakhoz igazodik: megemlékezünk nemzeti múltunkról, illetve a nagybőjti gondolatok, lelki programok is helyet kapnak az együtt töltött időben. Örülnénk, ha több generáció is csatlakozna a táborhoz: várjuk tehát az időseket, a fiatalokat és középkorúakat is családdal vagy anélkül. Részleteket később, egyelőre csak az a fontos, hogy a naptárban szabadon maradjon a hely!

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Barkó Szabolcs (B. Sz.), Mayer Áron (M. Á.),
Nagy Józsefné Gizi (N. J. G.), Tar Mária (T. M.)

Fotók: Knáb Mariann, Maros Pál, Mayer Gabriella, Sárkány György

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com